

[Justitsministeren]

dem, der har udtrykt en tvivl. Vi får en bedre lejlighed til at drøfte sagen videre.

Alice Faber (SF):

Jeg havde ikke lejlighed til at uddybe alle de problemer, som jeg ser i ministerens forslag, og det vil jeg gerne have lejlighed til nu.

Samtidig vil jeg også gerne stille et spørgsmål til fru Birgith Mogensen. Hvad er det for nogle institutionsbørn, som fru Birgith Mogensen har kendskab til, og som venter på adoptivforældre? Det vil jeg meget gerne have at vide. Efter min mening ligger det sådan, at den pukke, der er – hvis man kan tale om pukke i dette tilfælde – består af adoptivforældrene og ikke af børn, der venter på adoption. Jeg vil meget gerne have et svar fra fru Birgith Mogensen på det.

Jeg vil også godt spørge ministeren endnu en gang: hvordan skal disse samråd egentlig sammensættes? Hvad er det for nogle mennesker, man vil have i samrådet? Skal det bare være en jurist? Hvad har man tænkt sig med det?

Men det, som jeg synes er meget alvorligt på dette område, er ministerens tale om at sætte aldersgrænserne op. Jeg synes, det er et meget stort problem, at børn, f. eks. fra udlandet, kan blive adopteret af forældre på 45 år og, når de kommer i teenagealderen, have nogle forældre, som er 60 år eller over 60 år. De fleste af os herinde har kendskab til at have teenagebørn. Vi ved, hvad det er for nogle problemer, teenagebørn kan få. Det er ikke altid nemt at være forældre, og det må være endnu sværere at have nogle børn, som har problemer f. eks. i forhold til deres hudfarve og i forhold til deres identitet.

Jeg mener, at lovforslaget ikke kan accepteres. Vi går bestemt ikke ind for at ændre adoptionsloven.

Ministeren gav udtryk for, at adoptionsnævnet ikke havde udtalt sig. Et af adoptionsnævnets medlemmer udtaler sig meget kraftigt i dag i Kristeligt Dagblad og siger – det er fru Gunhild Due, det drejer sig om –:

»Jeg går, hvis de nye adoptionsregler vedtages.«

Så nogle af adoptionsnævnets medlemmer finder altså, at det er meget uheldigt, hvis man herfra går ind for ministerens forslag.

Aase Olesen (RV):

Jeg lyttede med stor interesse til ministerens svar, men jeg synes egentlig ikke rigtig, jeg fik noget svar på det, jeg spurgte om: hvad det var, der gjorde, at ministeren nu kom med dette lovforslag, når han selv sagde, sidste gang vi diskuterede det, at han i det store og hele var glad og taknemlig for at høre, at man her i salen var godt tilfreds med de eksisterende regler og den måde, man kører sagerne på.

Ministeren siger samme sted, nemlig den 25. januar 1983, at man er nødt til at sætte en aldersgrænse, der svarer nogenlunde til den, man i almindelighed må regne med, når familien får et barn. Det er jo rigtigt, at det er omkring de 40 år, det er naturligt. Sådan noget lignende sagde ministeren, og han kommer så også ind på spørgsmålet om den 30-årige kvinde, som er gift med en betydelig ældre mand. Hvis det er den vej rundt, vi skal, bliver det interessant at diskutere det, men så er det altså noget andet end det, der står i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg skal kort gøre rede for vores holdning til de øvrige forslag til ændrede betingelser.

Vi er mindre betænkelige ved nedsættelsen af samlivsvarigheden, men fortsat under den forudsætning, at man ikke ændrer væsentligt på de generelle alderskriterier.

Vi vil også godt diskutere, om ikke det vil være rimeligt at lempe nogle af de strenge krav for adoption af større børn, hvis der i øvrigt er tale om mennesker, som hidtil har beskæftiget sig med børn.

Vedrørende enlige adoptanter lyttede jeg meget nøje til, hvad ministeren sagde, og jeg har også hæftet mig ved, at der i bemærkningerne til lovforslaget står, at der uden tvivl findes enlige, der vil være lige så velegnede til at opfostre et barn som et ægtepar. Jeg vil gerne gentage, at for mig er det ikke et spørgsmål om at finde folk velegnede eller ikke velegnede til at opfostre et barn, men om at vurdere, om man i det givne tilfælde har fundet de optimale muligheder for et barns opvækstmiljø. Det er altså noget andet. En enlig kan være aldrig så kvalificeret, man har på forhånd frataget barnet muligheden for at have to forældre. I hvert fald de mennesker, der kæmper for børns ret til to forældre, må se på dette spørgsmål ud fra den synsvinkel.

Jeg forstod, at hørings svarene foreligger, og at vi altså vil få dem oversendt. Jeg synes,